

надигна за излизане ала Мъглата го задържа.

— Щомъ мислишъ надвечеръ да почнемъ, нѣма време да си ходишъ въ село, — завърши Мъглата. Ще хапнемъ каквото далъ Господъ; че надвечеръ да си готовъ.

IV

Трапезата бѣ сложена на чардака къмъ двора на хана. Петко Мъглата седна тѣй, че да гледа къмъ пѣтя, да не би да се спре пѣтникъ предъ хана.

— Я си седни като хората, поразположи се, — се обади жена му, виждайки, че мжжъ ѝ не е сѣдналъ добре — ... Ще се затекатъ. Ние като сме доле ни отминаватъ — че сега като ни нѣма...

Мжжъ ѝ я изгледа доволенъ.